Dilluns 32 durant l'any

Text de l'Evangeli (*Lc* 17,1-6): En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «És impossible que no vinguin escàndols, però ai d'aquell per qui venen! Més li valdria que se li posés una pedra de molí al voltant del coll i el tiressin al mar, que no pas escandalitzar un d'aquests petits. Estigueu alerta!

Si pequés el teu germà, reprèn-lo; i si es penedeix, perdona'l. I si set vegades al dia peca contra tu i set vegades s'adreça a tu, dient: "Me'n penedeixo", perdona'l».

I digueren els apòstols al Senyor: «Augmenta'ns la fe!». I respongué el Senyor: «Si tinguéssiu fe com un gra de mostassa, diríeu a aquesta morera: "Arrenca't d'arrel i trasplanta't al mar", i us obeiria».

© Albada Editorial / evangeli.net

«Si set vegades al dia peca contra tu (....), perdona'l»

Mn. Pedro-José YNARAJA i Díaz
(El Montanyà, Barcelona, Espanya)

Avui, l'Evangeli ens parla de tres temes importants. En primer lloc, de la nostra actitud amb els infants. Si en altres ocasions se'ns va fer l'elogi de la infantesa, en aquesta se'ns adverteix del mal que hom els pot ocasionar.

Escandalitzar no és esvalotar o estranyar, com de vegades ho entenem; el mot grec que l'evangelista empra és "skandalon", que significa objecte que fa ensopegar o relliscar, una pedra o una pell de plàtan, per entendre'ns. Cal tenir molt de respecte a l'infant, i ai d'aquell que l'iniciï en el pecat de qualsevol manera! (cf. Lc 17,1). Jesús li anuncia un gran càstig i ho fa amb una imatge molt eloqüent. Encara podem veure a Terra Santa antigues rodes de molí; són grans cercles de pedra amb un forat al mig (recorden també, amb una mida més gran, els collarets que es posen al coll dels traumatitzats). Lligar la roda al coll de l'escandalitzador i llançar-lo a l'aigua expressa un càstig terrible. Jesús fa servir un llenguatge gairebé d'humor negre. Pobres de nosaltres si fem mal als infants! Pobres de nosaltres si els iniciem en el pecat! Hi ha moltes maneres de perjudicar-los: mentir, ambicionar, triomfar injustament, dedicar-se a

tasques que satisfaran llur vanitat...

En segon lloc, el perdó. Jesús ens demana que perdonem tantes vegades com calgui, fins i tot el mateix dia, si l'altre està penedit, encara que ens cremi l'ànima: «Si pequés el teu germà, reprèn-lo; i si es penedeix, perdona'l» (Lc 17,3). La capacitat de perdonar és el termòmetre de la caritat.

En tercer lloc, la fe: més que una riquesa de l'enteniment (en sentit merament humà), és un "estat d'ànim", fruit de l'experiència de Déu, de poder obrar recolzant-nos en la seva confiança. «La fe és el principi de la vida veritable», diu sant Ignasi d'Antioquia. El qui obra amb fe aconsegueix meravelles; així ho expressa el Senyor quan diu: «Si tinguéssiu fe com un gra de mostassa, diríeu a aquesta morera: "Arrenca't d'arrel i trasplanta't al mar", i us obeiria» (Lc 17,6).

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «La pràctica de la correcció fraterna —que té entranya evangèlica— és una prova de sobrenatural afecte i confiança. Agraeix-la quan la rebis, i no deixis de practicar-la amb qui convius» (Sant Josepmaria)

- «La fe —fiar-se del Crist, acollir-lo, deixar que ens transformi, seguir-lo sense reserves— fa possibles les coses humanament impossibles» (Benet XVI)

- «El qui empra els poders de què disposa en condicions que arrosseguen a fer el mal, es fa culpable d'escàndol i responsable del mal que directament o indirectament, ha fomentat. 'És inevitable que vinguin, però ai d'aquell per causa del qual vénen!' (Lc 17,1)» (Catecisme de l'Església Catòlica, nº 2.287)